१४ सर्गः सविभ्रेत्यादि। स राजा विभ्रेष चलितः भ्रेष चलने खरितेत्
ज॰म॰ प्रचुचोद क्रोधालोष्टादीन् चूर्णितवान् ओष्ठञ्च दन्तैश्चखाद
दष्टवान् पुरं लङ्कां समन्तात् यत्नेन प्रगोपयाञ्चकार रचित
वान् गुपू रक्षणइत्युदात्तेत् आयप्रत्ययान्तत्वादाम्॥ ८७॥

भ॰ सविभ्रेषेत्यादि। स रावणोविभ्रेष चलितः धैर्य्यादित्यर्थात्
भ्रेषञ्चचलने क्रोधात् प्रचुचोद लोष्टादीन् चूर्णितवान् अधो
क्षुदिरक्षुदि दन्तैरोष्ठं चखाद दष्टवान् खादूभक्षणे खदस्थैर्य्ये
बधे वा पुरं लङ्कां परितः समन्तात् आशु शीघ्रं यत्नेन प्रगोप
याञ्चकार रक्षितवान् गुपूरक्षे वाऽरेइति पाक्षिकआयः त्यान्त
त्वादाम्॥ ८७॥

प्रहस्तमर्थयाञ्चक्रे योद्धुमद्भुतविक्रमं। किं विचारेण
राजेन्द्र युद्धार्थावयमित्यसौ॥ ८८॥

ज॰म॰ प्रहस्तमित्यादि। अद्भुतविक्रमं प्रहस्तं रावणोयोद्धुं युध्यखे
त्यर्थयाञ्चक्रे प्रार्थितवान् अर्थउपयाञ्चायामिति चौरादिक
आत्मनेपदी वचनात् असौ प्रहस्तः प्रार्थितश्चक्राण वभाणेति
वक्ष्यमाणेन सम्बन्धः हे राजेन्द्र युद्धार्थावयं युद्धप्रयोजनाः
ततश्च किं विचारेणेति॥ ८८॥

भ॰ प्रहस्तमित्यादि। रावणः अद्भुतविक्रमं प्रहस्तं योद्धुं प्रार्थि
तवान् अर्थत्कङ्याचने असौ प्रहस्तइति चक्राणेति वक्ष्यमाणेन
सम्बन्धः किं चक्राणेत्याह हे राजेन्द्र किं विचारेण यतोवयं युद्ध
प्रयोजनाएव॥ ८८॥